

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124010518
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124010518.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. A., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. A. a prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, proti rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/26/2024 zo dňa 07.05.2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05.11. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný: A. A., narodený XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom C.,
D. E. D. C. X,

u z n á v a v i n n ý m, ž e:

dňa XX.XX.XXXX v čase po 05.00 hodine v obci F. G. H. I. pred rodinným domom č. XXX/XXX dvakrát udrel čelom do oblasti pravého zadného okna batožinového priestoru o rozmeroch 41 cm x 34 cm na tam odparkovanom služobnom motorovom vozidle D. J. A. K. L. H. J. K. B. s EČ: G. XXXXX, následkom čoho ho v jeho ľavej hornej časti rozbil, pričom v mieste rozbitia okna spôsobil aj preliačinu na karosérii vozidla o dĺžke 10 cm, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému A. K. L. H., so sídlom E., D. X, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.306,86 Eur,

t e d a:

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l:

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 05.08.2024 (ďalej len "Trestný zákon").

Z a t o s a m u u k l a d á

podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúce okolnosti uvedené § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. OT/110/2023 zo dňa 18.05.2023, právoplatný dňa 18.05.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému A. K. L. H., so sídlom D. X, E., IČO: XX XXX XXX, spôsobenú škodu vo výške 1.206,86 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. A. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 23/2025 Z.z. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase po 05.00 hodine v obci F. G. H. I. pred rodinným domom č. XXX/XXX dvakrát udrel čelom do oblasti pravého zadného okna batožinového priestoru o rozmeroch 41 cm x 34 cm na tam odparkovanom služobnom motorovom vozidle D. J. A. K. L. H. J. K. B. s EČ: G. XXXXX, následkom čoho ho v jeho ľavej hornej časti rozbil, pričom v mieste rozbitia okna spôsobil aj preliačinu na karosérii vozidla o dĺžke 10 cm, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému A. K. L. H., so sídlom E., D. X, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.306,86 Eur.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a existencii priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. trest a za použitia § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd I. stupňa zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. OT/110/2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 18.05.2023 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému A. K. L. H., so sídlom D. X, E., IČO: XX XXX XXX, spôsobenú škodu vo výške 1.206,86- Eur.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na vykonané dôkazy, na základ ktorých dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný bol pri zásahu príslušníkov Policajného zboru nervózny a údery hlavou do služobného auta boli prekvapivé a rýchle. Spáchanie žalovaného skutku mal súd I. stupňa spoľahlivo preukázané z výpovedí samotného obžalovaného a svedkov M. A., A. N. a M. A. F., ktorí zhodne uviedli, že boli na miesto vyslaní preveriť podozrenie zo spáchania krádeže bicykla, kde začali obžalovaného k danému skutku vyťažovať, pričom obžalovaný znervóznel a prekvapivo a rýchlo sa otočil a dvakrát udrel hlavou do odparkovaného osobného motorového vozidla zn. K. B. čiernej farby, EVČ: G. XXX O., na ktorom spôsobil celkovú škodu rozbitím okna a preliačeninou na karosérii v ľavej hornej časti, čím tak spôsobil celkovú škodu vo výške 1.306-86- Eur. Spáchanie žalovaného skutku vyplynulo aj z výpovede svedkyne L. L., ktorá uviedla, že videla ako sa obžalovaný otočil čelom k policajnému autu a dal dve hlavičky na to auto, niekde pri kufor, prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, v zmysle ktorého z biologických stôp zaistených na mieste činu bola vykonaná úspešná analýza DNA, pričom porovnaním v národnej databáze DNA profilom, pričom bola zistená zhoda s profilom porovnávacjej vzorky bunkálneho výteru z označenej ako „A. A., C. XXX a v neposlednom rade aj zo zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 16.05.2023, kedy boli zaistené predmetné biologické stopy.

Výpoveď svedkyne L. L., ktorá na hlavnom pojednávaní najprv uviedla, že si na skutok nepamätá, ale následne razantne poprela skutočnosti uvádzané pri jej výsluchu v prípravnom konaní, konkrétne že nevidela cez spätné zrkadlo ako obžalovaný udrel hlavou do služobného auta, súd I. stupňa vyhodnotil ako nehodnovernú a považoval ju len za snahu neublížiť obžalovanému. V tomto smere poukázal aj na výpoveď svedka M. A., ktorý uviedol, že obžalovaný sa snažil udierať hlavou aj o zem z čoho vyvodil súd I. stupňa záver, že obžalovaný nekonal v špecifickom úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného

činiteľa, ale naopak len prejavoval svoju frustráciu nad vzniknutou situáciou na von. Pre úplnosť súd I. stupňa dodal, že uvedený skutok nebolo možné kvalifikovať ani ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, keďže nebol v konaní preukázaný špecifický úmysel obžalovaného pôsobiť pre výkon právomoci verejného činiteľa, nakoľko obžalovaný nepoužil toto násilie na vec verejného činiteľa ako prostriedok odplaty za už vykonanú právomoc verejného činiteľa. Kvalifikoval tak konanie obžalovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd I. stupňa poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou.

Súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby až na dva roky upravenej v ustanovení § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal z ustanovenia § 42 odsek 2, druhá veta Trestného zákona, v zmysle ktorého súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (nepodmienečný trest vo výmere 2 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia) a uložil tak obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda v polovici zákonom upravenej trestnej sadzby, zdôrazniac, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom a opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti, a to najmä majetkového charakteru. V zmysle Odpisu registra trestov bol obžalovaný celkovo 16 krát súdne postihovaný, z toho v 13-tich prípadoch sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaného tak od páchania trestnej činnosti neodradili ani predchádzajúcich šesť nepodmienečných trestov odňatia slobody a jeden podmienený trest odňatia slobody, čo oprávňovalo súd uzavrieť, že jednoznačne na neho nemali prevýchovný vplyv. Zároveň pri ukladaní trestu prihliadol súd I. stupňa aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného pri absencii poľahčujúcich okolností prevažovali okolnosti priťažujúce a súd I. stupňa ich vyhodnotil ako priťažujúce okolnosti závažné, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov a zároveň bol už za trestný čin v minulosti odsúdený. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciácie dospel k záveru, že náprava obžalovaného bude najlepšie zaručená v strednom stupni stráženia, do ktorého z dôvodu, že bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, má byť v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obligatórne zaradený.

Zástupca poškodeného A. K. L. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody za poškodenie služobného vozidla, výška nároku bola v konaní pred súdom predloženými listinnými dôkazmi preukázaná a preto súd I. stupňa uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. K. L. H. spôsobenú škodu vo výške 1.206,86- Eur, nakoľko časť spôsobenej škody vo výške 100,- Eur obžalovaný poškodenému dňa 23.12.2024 uhradil.

Uvedený rozsudok ihneď po jeho vyhlásení odvolaním napadol prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len prokurátor), pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch podaného odvolania vyjadril nesúhlas súdu I. stupňa s ustálenou právnou kvalifikáciou, keď súd I. stupňa konanie obžalovaného posudzoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a nie ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., teda tak, ako bol skutok právne kvalifikovaný v podanej obžalobe. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku ku zmenenej právnej kvalifikácii uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nekonal v špecifickom úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, ale naopak prejavoval svoju frustráciu nad vzniknutou situáciou. Prokurátor v podanom odvolaní vyjadril názor, že je jednoznačne potrebné konštatovať, že obžalovaný konal minimálne s nepriamym úmyslom, teda, že vedel, resp. bol uzrozumený s tým, že použitím sily na služobné vozidlo hliadky policajného zboru môže porušiť záujem chránených zákonom spočívajúci na riadnom a nerušenom výkone právomoci orgánu verejnej moci, v tomto prípade na výkone hliadky policajného zboru pri objasňovaní páchania trestného činu resp. priestupku. Hliadka policajného zboru vyťažovala obžalovaného v súvislosti s krádežou bicykla a obžalovaný svojim útokom na vozidlo hliadky priamo reagoval na okolnosť, že hliadka riešila krádež, ktorú spôsobil, pričom sa sám priznal a od nervov hlavou udrel dvakrát do vozidla. Prokurátor poukázal na výpovede svedkov – zasahujúcich policajtov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol agresívny, bol pod vplyvom alkoholu, nervózny a na

vozidlo zaútočil priamo po otázkach na krádež bicykla. Podľa prokurátora uvedené skutočnosti svedčia o konaní obžalovaného priamo na výkon právomocí spočívajúcich v predmetných útokoch policajného zboru. Vyslovil tak názor, že súd I. stupňa dospel k nesprávnej právnej kvalifikácii konania obžalovaného a skutok mal kvalifikovať tak, ako bolo uvedené v podanej obžalobe.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 322 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. por., vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zákonnej lehote rozsudok súdu I. stupňa napadol aj obžalovaný, ktorý uviedol, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku, svoje konanie aj na hlavnom pojednávaní priznal a oľutoval a spôsobenú škodu chce zaplatiť v plnej výške, o čom svedčí zaplatená splátka zo spôsobenej škody. Podľa jeho názoru spĺňa podmienky na prihladenie na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l, písm. k/ Tr. zák., ktoré mu neboli zohľadnené pri vynášaní rozsudku. Odvolací súd žiadal, aby pri rozhodovaní v jeho veci bolo prihladené na tieto okolnosti a aby bolo jeho konanie kvalifikované ako poškodzovanie cudzej veci. V závere poukázal na to, že keď došlo k poškodeniu na služobnom motorovom vozidle, tak vo vozidle a ani v jeho blízkosti sa nenachádzal nikto, koho by mohol poraniť alebo ohroziť.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom zástupkyňa krajského prokurátora zotrvala na písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré bolo na verejnom zasadnutí podrobne oboznámené, pričom sa stotožnila s argumentáciou vo vzťahu k právnej kvalifikácii posudzovaného skutku, a tieto argumenty nepovažovala za potrebné žiadnym spôsobom zmeniť alebo doplniť a práve s poukazom na písomné dôvody podaného odvolania, navrhla tomuto vyhovieť.

V konečnom návrhu navrhla rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v petite podaného odvolania, alternatívne navrhla, aby odvolací súd po zrušení rozhodnutia súdu I. stupňa podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obžalovaného uzná vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a uloží obžalovanému primeraný súhrnný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupkyňa poškodeného A. K. L. H. pred odvolacím súdom poukázala na to, že A. K. L. si uplatňovalo náhradu škody za poškodené vozidlo, a keďže obžalovaný uhradil čiastočnú sumu vo výške 100 eur, navrhla obžalovaného zaviazat' k náhrade škody vo výške 1 206,86 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami – prokurátorom a obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a zistil, že odvolania sú sčasti dôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podal na súde I. stupňa obžalobu na obžalovaného pre skutok, že dňa XX.XX.XXXX v čase po 05.00 hodine v obci F. G. H. I. pred rodinným domom č. XXX/XXX počas vykonávania služobného zákroku hliadkou P. P. D. F. dvakrát úmyselne udrel čelom do oblasti pravého zadného okna batožinového priestoru o rozmeroch 41 cm x 34 cm na tam odparkovanom služobnom motorovom vozidle D. J. A. K. L. republiky značky K. B. s EČ: G. XXXXX, následkom čoho ho v jeho ľavej hornej časti rozbil, pričom v mieste rozbitia okna spôsobil aj preliačinu na karosérii vozidla o dĺžke 10 cm, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému A. K. L. H., so sídlom E., D. X, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.306,86 Eur, ktorý právne kvalifikoval ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie, a to oboznámením výpovede obžalovaného z prípravného konania, vzhľadom na skutočnosť, že pred súdom I. stupňa odmietol vypovedať, výpoveďami svedkov M. A., A. N. a M. A. F., výpoveďou svedkyne L. L. ako aj splnomocnenej zástupkyne poškodeného Q. A. A. L., oboznámením listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené počas prípravného konania, ako aj pred samotným súdom I. stupňa, a v konečnom dôsledku aj prečítaním znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru číslo PPZ-KEU-KE-EXP-2023/1415. Tieto dôkazy súd I. stupňa vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že v inkriminovaný deň vo večerných hodinách popíjal s kamarátom, s ktorým približne o 23,00 hod. išli na osobnom motorovom vozidle do Obce F.. Na pozemku rodinného domu odcudzil bicykel, prišla tam hliadka polície, začala riešiť túto krádež, pričom najskôr sa k nej nechcel priznať, bol z toho frustrovaný a tak od nervov udrel hlavou dvakrát do zadného okna na policajnom aute, ktoré sa rozbilo.

Z výpovedí svedkov M. A. a M. A. F. vyplynulo, že títo boli vyslaní do F. na preverenie krádeže bicykla, po príchode na miesto sa tam pohyboval obžalovaný, ktorého stotožnili z kamerových záznamov a zistili, že odcudzil predmetný bicykel. Obžalovaný bol v tom čase pod vplyvom alkoholu, vyťažovali ho ku skutku, priznal sa a spolupracoval. Na mieste čakali na príchod povereného príslušníka policajného zboru pána A. N., ktorý následne vyťažoval obžalovaného ku skutku. V tom čase sa obžalovaný otočil a hlavou dvakrát udrel do osobného motorového vozidla do pravého zadného okna.

Svedkovia M. A. a M. A. F. uviedli, že sa obžalovanému snažili zabrániť ďalšiemu konaniu a keď obžalovaný spadol na zem, tak aj tam sa snažil udierať čelom o zem. Keďže obžalovaný mal tržnú ranu na hlave, túto mu ošetrili, poskytli mu prvú pomoc a privolali rýchlu zdravotnú pomoc.

V podstate zhodne vypovedal aj svedok A. N., ktorý bol vyslaný na miesto ako vyšetrovateľ, kde hliadka už obžalovaného vyťažovala ku krádeži bicykla. Uviedol, že obžalovaný rozbil hlavou okno na služobnom motorovom vozidle a následne bola privolaná sanitka. Vzhľadom na skutočnosť, že si podrobnejšie skutočnosti uvedený svedok nepamätal, súd I. stupňa prečítal jeho zápisnicu z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný bol v čase vyťažovania nervózny, nechcel odpovedať a prudko sa otočil s tým, že dvakrát čelom udrel do pravého zadného okna batožinového priestoru na služobnom motorovom vozidle a urobil tak prasklinu v ľavom hornom rohu.

Na základe výsledkov znaleckého posudku KEÚ PZ číslo PPZ-KEU-KE-EXP-2023/1415 vyplynulo, že predložené biologické stopy s porovnávacou vzorkou označovanou „A. A., C. XXX“ sú zhodné.

Z výpovede svedkyne L. L., ktorá bola na mieste prítomná, vyplynulo, že potom, ako prišli policajti a hľadali ukradnutý bicykel, obžalovaný sa s nimi dlho rozprával a zobrali ho na policajnú stanicu. Cez spätné zrkadlo videla, ako obžalovaný niečo rozprával, rozhadzoval rukami a potom sa otočil čelom k policajnému autu a dal „dve hlavičky“ na to auto niekde pri kufri na pravej strane a potom krvácal.

Súd I. stupňa po takto vykonanom dokazovaní a následnom vyhodnotení tak jednotlivých dôkazov, ako aj v ich súhrne dospel k správne mu záveru, že obžalovaný nenaplnil svojim konaním znaky prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tak, ako bolo uvedené v obžalobe, pretože nemal za preukázané, že by použil násilie na výkon právomoci verejného činiteľa. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ani v skutku uvedenom v obžalobe prokurátor nešpecifikoval verejného činiteľa, voči ktorému malo byť použité násilie. V tomto smere poukazuje aj na skutočnosť, že pri prečine útoku na verejného činiteľa je potrebné, aby bolo použité násilie voči osobe a nie voči veci. Aj odvolací súd mal za jednoznačne preukázané, že obžalovaný neútočil na prítomných príslušníkov policajného zboru, ale vzhľadom na danú situáciu si sám udrel hlavu o motorové vozidlo patriace príslušníkom policajného zboru v snahe „vyventilovať“ svoju agresivitu vyplývajúcu z daných okolností. Po vyhodnotení jednotlivých dôkazov tak aj odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože poškodil cudziu veci – motorové vozidlo D. J. A. K. L. H. a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú a to vo výške 1 306,86 eur, čo bolo jednoznačne preukázané. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazoval aj na skutočnosť, že konanie obžalovaného kvalifikoval podľa Trestného zákona v znení zákona číslo 23/2025 Z.z. Keďže odvolací súd nezistil, z akého dôvodu súd I. stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného podľa uvedeného Trestného zákona, skúmal možnosť právnej kvalifikácie podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024, ako aj Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Vzhľadom na rovnakú právnu kvalifikáciu potom skúmal spôsob ukladania trestu, pričom dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je priaznivejší zákon, ktorý bol účinný do 05.08.2024.

Čo sa týka ukladania trestu, tu súd I. stupňa pochybil, keď obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanému bol správne ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, bolo potrebné skúmať, ktorá právna kvalifikácia je prísnejšia, pričom bolo zistené, že obžalovanému bolo potrebné ukladať trestu podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. Daná skutočnosť viedla odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa a ukladania trestu obžalovanému podľa tohto ustanovenia. Ani odvolací súd nezistil v prípade obžalovaného žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák., zistil rovnako ako súd I. stupňa dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. Vzhľadom na túto skutočnosť tak ukladal trest odňatia slobody obžalovanému postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (s tým, že zákonom stanovenú trestnú sadzbu upravil v zmysle §

38 ods. 4 Tr. zák.) a za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. a 42 ods. 1 Tr. zák. ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, pričom za primeraný považoval trest vo výmere 8 mesiacov.

Súd I. stupňa, keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest, správne zrušil aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. OT/110/2023 zo dňa 18.05.2023, právoplatný dňa 18.05.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody, A. K. L. H. si svoj nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas. Obžalovaný svojim konaním spôsobil škodu vo výške 1 306,86 eur, čo bolo jednoznačne preukázané, pričom v sume 100 eur čiastočne uhradil spôsobenú škodu a vzhľadom na túto skutočnosť aj odvolací súd uložil obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu vo výške 1 206,86 eur.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.